

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget indeholder en præcisering af servicelovens § 28 om merudgiftsydelse, indførelse af en amtskommunal godkendelse af botilbud beregnet til midlertidige ophold efter servicelovens § 91 og § 93, revision af støtte- og kontaktpersonordningen efter servicelovens § 80, jf. § 147, og revision af reglerne om særlige personlige hjælpemidler efter servicelovens § 97, stk. 3 og 4, jf. § 146.

Merudgiftsydelse

Der er alene tale om en tydeliggørelse af bestemmelsen, idet det ved vedtagelsen af lov om social service ikke var hensigten at ændre den tidligere retstilstand med hensyn til en årlig bagatelgrænse for en vis gruppe af børn med handicap.

Godkendelse af og tilsyn med private botilbud for voksne

Gældende ret

Serviceloven og retssikkerhedsloven placerer helt entydigt ansvaret for løsningen af de sociale opgaver hos kommunen og amtskommunen.

Med henblik på at give kommuner og amtskommuner de bedst mulige vilkår for at løse opgaverne med udgangspunkt i brugernes individuelle behov indeholder lovgivningen derfor større fleksibilitet og flere frihedsgrader end tidligere lovgivning. Kommuner og amtskommuner har behov for, ud fra lokale forhold, at kunne inddrage fx selvejende institutioner, foreninger og organisationer i arbejdet. De større frihedsgrader medfører ikke nogen begrænsning i kommunernes og amtskommunernes ansvar for opgavevaretagelsen. Selv om opgaverne ikke løses af kommunen eller amtskommunen selv, har de således fortsat det overordnede ansvar for, at de sociale opgaver løses. Det er således fortsat kommuner og amtskommuner, der fører tilsyn med, at der gives den fornødne hjælp, og at opgaveløserne lever op til den standard og de målsætninger, som man lokalpolitisk har fastlagt.

Reglerne om tilsyn blev præciseret som led i bi-

standslovsreformen i retssikkerhedslovens §§ 16 og 39 således, at ansvaret for tilsyn med bl.a. botilbud og andre serviceydelse for voksne påhviler den kommunalbestyrelse eller det amtsråd, som har forpligtelsen til at tilbyde den pågældende ydelse, uanset om ydelsen leveres af den pågældende myndighed eller af private og uanset, om tilbudet er beliggende i pågældende kommune/amtskommune eller i en anden kommune eller amtskommune.

Dette indebar, at en kommune eller amtskommune, som har private tilbud til voksne beliggende inden for sit område, som benyttes af andre kommuner og amtskommuner, hverken skal forhåndsgodkende eller føre tilsyn med et sådant tilbud.

Vejledningen om lov om retssikkerhed og administration på det sociale område tager derfor udgangspunkt i dette forhold og opregner forskellige elementer i tilsynet med private tilbud, ligesom der henvises til måder at sikre sig en opfyldelse af tilsynsforpligtelsen for den anbringende myndighed, herunder krav til revision samt aftaler med beliggenhedsamtskommunen om tilsyn. Tilsynspligten skal sikre, at borgerne får den hjælp, som de har ret til efter den sociale lovgivning og efter de beslutninger, som kommunalbestyrelsen og amtsrådet har truffet, samt at hjælpen er tilrettelagt og bliver udført på en faglig og økonomisk forsvarlig måde. Tilsynspligten skal forebygge ved, at der gribes korrigerende ind, før mindre problemer udvikler sig til alvorligere problemer.

Efter bistandsloven skulle der både ske godkendelse og føres tilsyn med opholdssteder og familieplejer efter bistandslovens § 66 af den stedlige kommunalbestyrelse eller anden offentlig myndighed, mens dette ikke var tilfældet med private døgntilbud til stofmisbrugere efter bistandslovens § 96.

Op gennem 90'erne har der udviklet sig en række mindre private tilbud i form af familieplejer og især opholdssteder til en række forskellige grupper af over 18-årige med forskellige sociale og personlige problemer. Der foreligger ikke i dag nærmere opgørelser over omfanget af de tilbud, som i dag grupperer sig om de forskellige boformer, som i dag drives efter ser-